

НАРЕДБА МИНИСТРА ВОЈНОГ.

о потпуном издавању плате официрима ленарима, и осталима.

Пошто су наступиле редовне околности и у сљед тих престаји узроци са којих је, решењем мога претходника од 21. Октобра пр. год. ИМ 12568, обустављено било издавање целе плате официрима, лекарима и другим војничким личностима који су по закону уживали целу плату то наређујем :

Да се свима напреднаведеним од 21. тек. мес. закључно падаје подпуна плата, коју по закону имају; а оно, што им је до сада по наведеном решењу било задржано вратиће им се нарочитим наређењем.

Казначејско одељење нека изврши ово решење.

ИМ. 1729.

20. Фебруара 1877.

Београд.

*Министар војни,
артиљеријски пуковник*

С. Грушић с. р.

ПРОКЛАМАЦИЈА

моме драгоме народу.

Из Моје прокламације од 18. Јуна прошле године познати су Моме Драгом Народу узроци, који су нас принудили, да се прихватимо оружја, а познат је и задатак, за који смо се ми, у савезу са Црном Гором, борили.

Данас, кад се судбина источних хришћана налази у јачим рукама, Ја сам сретан што могу обзнанити Моме Драгом Народу, да сам, по саслушању велике Народне Скупштине, закључио мир са отоманском портом. Моји пуномоћници потписали су 17. овог месеца са царским министром иностраних дела протокол мира, коме сам Ја, са своје стране, послао телеграфским путем потврду и ратификацију.

Под гаранцијом великих сила Србија остаје и даље у свима одношајима према отоманској порти, у којима је била пре рата. До конца овога месеца имају се војске, и турска и српска, повући на своје земљиште у колико се налазе изван политичних гра-

ница. За хришћане, који су за време рата у Србији нашли збегу и заклона, уговорен је потпун опроштај, а има сигурна изгледа за основано побољшање њиховог стања на њиховом огњишту.

Браћо! Данашњим даном престаје ратно стање у Србији, а с њим престају и неке од оних особених мера, које је ратно стање изазвало, докле опет друге неке и даље остају као потребне до потпуног прелазу у редовно стање.

Браћајући се својим мирним пословима, сетимо се, пре свега, оних наших храбрих бораца, што на бојном пољу кости своје оставише; њихова ће имена вазда живети у успомени благодарног потомства! Сетимо се наших рањених, који су за рад неспособни постали, па је наша патриотска дужност, да им опетанак олакшамо. Не заборавимо ни оне наше пограничне суграђане, који су у след ратних догађаја највише страдали. Мојој ће влади бити један од главних задатака, да се они првим потребама што пре намире и да се њихов положај у опште олакша.

Испунивши своју дужност на бојном пољу према својој отаџбини и својој браћи, настанимо сад да у мирном раду и братској љубави пријемо нову снагу за даљи народни напредак. Останимо вазда захвални нашој руској браћи на потпори, коју су нам за време рата указивали, као и свима другим племенитим народима, који су нас у нашој тешкој борби пратили својим драгоценим симпатијама. На-

рочито дајемо израза нашем признању према свима оним племенитим друштвима и лицима, која су нашим рањеницима и нашим ратним страдалницима руку помоћи човекољубиво пружала.

Према вама пак, драга браћо, испуњујем дужност, која је Мени, као владаоцу вашем, веома пријатна, захваљујући вам свима на пожртвовањима, која сте за време рата подносили, једни борећи се на бојном пољу, или чинећи друге личне услуге, други приносећи материјалне жртве, а сви без разлике дајући непрекидних доказа ретког родољубља.

У Београду, 21. Фебруара 1877.

Милаш М. Обреновић IV. с. р.

КЊАЗ СРПСКИ.